Den 25 mars 2021

P9_TA(2021)0092

Begäran om upphävande av Jean-Francois Jalkhs immunitet

Europaparlamentets beslut av den 25 mars 2021 om begäran om upphävande av Jean François Jalkhs immunitet (2020/2110(IMM))

(2021/C 494/17)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av den begäran om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet av den 16 juni 2020 som översänts av den allmänne åklagaren vid appellationsdomstolen i Paris med anledning av ett förfarande som handläggs av undersökningsdomare inom ramen för en rättslig utredning för de påstådda brotten trolöshet mot huvudman, organiserat bedrägeri, urkundsförfalskning och användning av falska handlingar, förtäckt anställning genom underlåtenhet att deklarera en anställd, förskingring av offentliga medel och medvetet döljande av förskingrade offentliga medel, och som tillkännagavs i kammaren den 8 juli 2020,

— efter att ha hört Thierry Mariani, som ersatte Jean-François Jalkh, i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,

— med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

— med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011, 17 januari 2013 och 19 december 2019 ([1]),

— med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution,

— med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A9-0051/2021), och av följande skäl:

A. Undersökningsdomarna har begärt ett upphävande av Jean-François Jalkhs parlamentariska immunitet i syfte att höra honom i samband med påstådda brott.

B. Begäran om upphävande av Jean-François Jalkhs immunitet avser de påstådda brotten trolöshet mot huvudman, urkundsförfalskning och användning av falska handlingar, organiserat bedrägeri, förtäckt anställning genom underlåtenhet att deklarera en anställd, förskingring av offentliga medel och medvetet döljande av förskingrade offentliga medel, brott som fastställs och bestraffas i enlighet med artiklarna 314-1, 314-10, 321-2, 321-3, 321-4, 321-9, 321-10, 441-l, 441-10, 441-11, 313-1, 313-2, 313-3, 313-7, 313-8, 313-9, 432-15 och 432-17 i den franska strafflagen samt L8221-1, L8221-5, L8224-1, L8224-3, L8224-4 och L8224-5 i den franska lagen om arbete.

C. En rättslig utredning inleddes den 5 december 2016 till följd av en förundersökning som inleddes efter en anmälan från Europaparlamentets dåvarande talman den 9 mars 2015 beträffande ett visst antal assistenter till ledamöter av Europaparlamentet som är medlemmar av Nationella fronten.

D. I Nationella frontens organisationsplan, som offentliggjordes i februari 2015, figurerade endast 15 ledamöter av Europaparlamentet (av totalt 23) respektive 21 lokala assistenter och 5 ackrediterade assistenter (av totalt 54 assistenter). Ett antal parlamentsassistenter uppgav som sin arbetsplats Nationella frontens högkvarter i Nanterre, och i vissa fall angavs att de hade heltidsanställningar där, trots att de var bosatta mellan 120 och 945 km från den uppgivna arbetsplatsen. I detta skede i förundersökningen har det framkommit att åtta parlamentsassistenter praktiskt taget inte har utfört något assistentarbete alls, eller har gjort det endast som en mycket liten del av sina allmänna arbetsuppgifter.

([1]) Domstolens dom av den 21 oktober 2008, *Marra/De Gregorio och Clemente*, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, *Gollnisch/parlamentet*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, *Gollnisch/parlamentet*, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, domstolens dom av den 19 december 2019, *Jungqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Den 25 mars 2021

E. Under utredningarna avslöjades även omständigheter som ger anledning att betvivla att de berörda parlamentsassistenterna faktiskt hade några arbetsuppgifter vid Europaparlamentet, nämligen följande:

— Anställningsavtal som assistent till en ledamot av Europaparlamentet löpte mellan två avtal om anställning för Nationella fronten.

— Anställningsavtal som assistent till en ledamot av Europaparlamentet och avtal om anställning för Nationella fronten löpte parallellt.

— Avtal om anställning för Nationella fronten ingicks för perioder som omedelbart följde på perioder som omfattades av anställningsavtal som assistent till en ledamot av Europaparlamentet.

F. Förundersökningen avslöjade att Jean-François Jalkh var anställd som lokal parlamentsassistent till Jean-Marie Le Pen från juli 2009 till april 2014 på heltid, med en bruttomånadslön på 3 011,14 EUR. Samtidigt innehade han flera chefstjänster inom Nationella fronten, antingen efter varandra eller parallellt, och erhöll ersättning från två olika företag för revision av kampanjräkenskaper. Den 29 januari 2016 beslutade Europaparlamentets generalsekreterare att från Jean-Marie Le Pen återkräva det belopp på 320 026,23 EUR som parlamentet betalat ut avseende Jean-François Jalkhs anställningsavtal. De olika överklaganden som gjorts mot detta beslut har avslagits, särskilt genom en dom av Europeiska unionens tribunal av den 7 mars 2018 ([2]) och genom ett beslut av Europeiska unionens domstol av den 28 november 2018 ([3]).

G. Utredningen avslöjade också att Jean-François Jalkh i sin egenskap av ledamot av Europaparlamentet hade en heltidsanställd lokal ledamotsassistent från den 1 juli 2014 till den 4 januari 2016, med undantag för perioden 24 augusti 2015–14 december 2015, med en bruttomånadslön på 2 950 EUR. Det hittades dock inga e-postmeddelanden eller något annat som kunde styrka att hon arbetat som ledamotsassistent. Ledamotsassistenten ingick i Nationella frontens organisationsplan, som offentliggjordes i februari 2015, som assistent till vice talmannen med ansvar för rättsliga frågor, Jean-François Jalkh. För perioden för valrörelsen till det franska valet 2015 och för kommunalvalet 2014 återfanns e-postmeddelanden från henne undertecknade ”Assistent till Jean-François Jalkh – valtjänsten”. För perioden från juni 2015 till 21 december 2015 återfanns även e-postmeddelanden som avslöjade att hon arbetat för valkampanjen för Wallerand de Saint-Just, som var den ledande kandidaten för Nationella fronten i regionalvalet i Île-de-France, trots att hennes anställningsavtal som ledamotsassistent avbröts för detta ändamål bara mellan den 24 augusti och den 14 december 2015. Den 11 december 2019 åtalades hon för medvetet döljande av förskingrade offentliga medel.

H. Undersökningsdomarna anser att det är nödvändigt att höra Jean-François Jalkh.

I. Efter att ha kallats den 18 december 2018 av utredarna och efter att ha meddelat att han var tillgänglig inställde sig inte Jean-François Jalkh, efter en begäran om uppskov som hans juridiska ombud lämnade in fyra dagar före den överenskomna dagen för inställelse och i vilken det uppgavs att Jean-François Jalkh ville utnyttja sin rätt att tiga. Trots en skrivelse av den 19 februari 2019 från hans advokat i vilken det bekräftades att han var villig att höras frivilligt, underlät Jean-François Jalkh återigen att inställa sig när han kallades av utredarna den 25 juni 2019, utan någon motivering till detta. Han vägrade därefter att inställa sig inför undersökningsdomarna, som hade kallat honom att inställa sig den 15 november 2019, och åberopade sin parlamentariska immunitet.

J. I syfte att genomföra förhöret med Jean-François Jalkh i samband med anklagelserna mot honom har den behöriga myndigheten lämnat in en ansökan om upphävande av hans immunitet.

K. Å ena sidan kan parlamentet inte likställas med en domstol, och å andra sidan kan parlamentsledamoten, inom ramen för ett förfarande för att upphäva immunitet, inte betraktas som ”anklagad” ([4]).

([2]) Tribunalens dom (sjätte avdelningen) av den 7 mars 2018, Jean-Marie Le Pen mot Europaparlamentet, T-140/16, ECLI:EU:T:2018:122.

([3]) Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 28 november 2018, Jean-Marie Le Pen mot Europaparlamentet, C-303/18 P, ECLI:EU:C:2018:962.

([4]) Tribunalens dom av den 30 april 2019, Briois/parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Den 25 mars 2021

L. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier åtnjuter ledamöter av Europaparlamentet på sin egen stats territorium den immunitet som beviljas ledamöter i deras nationella parlament.

M. I artikel 26 andra stycket i den franska konstitutionen slås fast att ingen parlamentsledamot får ”gripas för ett allvarligt brott eller en annan större förseelse eller utsättas för någon annan form av frihetsberövande eller frihetsinskränkande åtgärd utan tillstånd från presidiet i den kammare som ledamoten tillhör. Sådant tillstånd krävs dock inte om ledamoten grips på bar gärning eller vid lagakraftvunnen dom.”

N. Syftet med den parlamentariska immuniteten är att skydda parlamentet och dess ledamöter från rättsliga förfaranden som rör verksamhet som bedrivs inom ramen för utövandet av det parlamentariska ämbetet och som inte kan skiljas från detta.

O. I detta fall har parlamentet inte funnit något belägg för *fumus persecutionis*, det vill säga faktiska omständigheter som tyder på att de berörda rättsliga åtgärderna har inletts i avsikt att skada ledamotens politiska verksamhet som ledamot av Europaparlamentet.

1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Jean François Jalkhs immunitet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de franska myndigheterna och till Jean François Jalkh.